

ספר שמואל ב'

פרק א'

שם הידען:

1. הקף את המילים שהם 'פעולה'. 2. מתח קו מתחת למילים שהם 'אמירות'.

(א) ויהי אחרי מות שאול ודוד שב מהכּוֹת את העמלק וישב דוד בצקלג ימים שנים: (ב) ויהי ביום השלישי והנה איש בא מן המחנה מעם שאול ובגדיו קרעים ואדמה על ראשו ויהי בבאו אל דוד ויפל ארצה וישתחו: (ג) ויאמר לו דוד אי מזה תבוא ויאמר אליו ממחנה ישראל נמלטתי: (ד) ויאמר אליו דוד מה הנה הדבר הגד נא לי ויאמר אשר נס העם מן המלחמה וגם הרבה נפל מן העם וימתו וגם שאול ויהונתן בנו מתו: (ה) ויאמר דוד אל הנער המגיד לו איך ידעת כי מת שאול ויהונתן בנו: (ו) ויאמר הנער המגיד לו נקרא נקריתי בהר הגלבוע והנה שאול נשען על חניתו והנה הרכב ובעלי הפרשים הדבקהו: (ז) ויפן אחריו ויראני ויקרא אלי ואמר הנני: (ח) ויאמר לי מי אתה ואמר אליו עמלקי אנכי: (ט) ויאמר אלי עמד נא עלי ומתתני כי אחזני השבץ כי כל עוד נפשי בי: (י) ואעמד עליו ואמתתהו כי ידעתי כי לא יחיה אחרי נפלו ואקח הנזר אשר על ראשו ואצעדה אשר על זרעו ואביאם אל אדני הנה: (יא) ויחזק דוד בבגדיו ויקרעם וגם כל האנשים אשר אתו: (יב) ויספדו ויבכו ויצמו עד הערב על שאול ועל יהונתן בנו ועל עם ה' ועל בית ישראל כי נפלו בחרב: (יג) ויאמר דוד אל הנער המגיד לו אי מזה אתה ויאמר בן איש גר עמלקי אנכי: (יד) ויאמר אליו דוד איך לא ראת לשלח ידך לשחת את משיח ה': (טו) ויקרא דוד לאחד מהנערים ויאמר גש פגע בו ויכהו וימת: (טז) ויאמר אליו דוד דמדך על ראשך כי פיך ענה בך לאמר אנכי מתיתי את משיח ה': (יז) ויקנו דוד את הקינה הזאת על שאול ועל יהונתן בנו: (יח) ויאמר ללמד בני יהודה קשת הנה כתובה על ספר הישר: (יט) הצבי ישראל על במותיך חלל איך נפלו גבורים: (כ) אל תגידו בגת אל תבשרו בחוצות אשקלון פן תשמחנה בנות פלשתים פן תעלזנה בנות הערלים: (כא) הרי בגלבוע אל טל ואל מטר עליכם ושדי תרומת כי שם נגעל מגו גבורים מגו שאול בלי משיח בשמו: (כב) מדם חללים מחלב גבורים קשת יהונתן לא נשוג אחור וחרב שאול לא תשוב ריקם: (כג) שאול ויהונתן הנאהבים והנעימים בחייהם ובמותם לא נפרדו מנשרים קלו מאריות גברו: (כד) בנות ישראל אל שאול בכינה המלבשכם שני עם עדנים המעלה עדי זהב על לבושכן: (כה) איך נפלו גברים בתוך המלחמה יהונתן על במותיך חלל: (כו) צר לי עליך אחי יהונתן נעמת לי מאד נפלאתה אהבתך לי מאהבת נשים: (כז) איך נפלו גבורים ויאבדו כלי מלחמה: